

## Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 17, 2017

Nummer 17, 2017

*Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.*

### INHOUDSOPGAVE

#### Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:1182](#) 30-06-2017

Borg/Coöperatieve Rabobank Regio Den Haag U.A.

#### Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:2885](#) 27-06-2017

Bedrijf en Bouwlust

#### Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:2624](#) 28-06-2017

Zorgresidentie Reedewaard

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:2585](#) 22-06-2017

Simarc Beheer/Securion Vastgoed

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3129](#) 09-06-2017

Bol.com/Boekverkopersbond

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:3879](#) 18-05-2017

E.J.S. Vastgoed B.V.

## RECHTSPRAAK

### **Borg/Coöperatieve Rabobank Regio Den Haag U.A.**

***De bank spreekt uit hoofde van een financieringsovereenkomst een borg aan, die zich op het standpunt stelt dat de vordering op de inmiddels ontbonden vennootschap (door opheffing van het faillissement bij gebrek aan baten) is verjaard en de borgtocht daardoor is tenietgegaan. De Hoge Raad overweegt dat in geval van een niet meer bestaande rechtspersoon een lopende verjaringstermijn niet afloopt zolang de vereffening van de rechtspersoon niet is heropend op de voet van artikel 2:23c lid 1 BW. Stuiting is derhalve ook niet nodig.***

Tussen de Coöperatieve Rabobank Regio Den Haag U.A. ('Rabobank') en de in 2005 gefailleerde vennootschap Horeca Concept Building B.V. is een financieringsovereenkomst gesloten in het kader waarvan eiser tot cassatie zich borg heeft gesteld. In deze procedure vordert Rabobank veroordeling van eiser tot betaling van een geldsom uit hoofde van de overeenkomst van borgtocht. De rechtbank heeft de vordering toegewezen en het hof heeft die beslissing bekrachtigd. In cassatie staat centraal het standpunt van eiser dat de borgtocht teniet is gegaan door voltooiing van de verjaring van de rechtsvordering tot nakoming van de verbintenis van de hoofdschuldenaar (de gefailleerde rechtspersoon).

De Hoge Raad overweegt dat artikel 2:23c lid 2 jo. 3:320 BW een regel geeft voor het tijdstip waarop een verjaringstermijn van een vordering op een rechtspersoon eindigt nadat die rechtspersoon is opgehouden te bestaan en dat deze regel veronderstelt dat een lopende verjaringstermijn in elk geval niet afloopt zolang de vereffening van de rechtspersoon niet is heropend op de voet van artikel 2:23c lid 1 BW. Dit brengt volgens de Hoge Raad mee dat heropening van de vereffening geen vereiste is voor het (voort)lopen van de verjaringstermijn en dat om dezelfde redenen een verjaringstermijn van een vordering op een niet meer bestaande rechtspersoon niet gestuit behoeft te worden gedurende de periode dat die rechtspersoon niet meer bestaat.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

---

**Instantie:** Hoge Raad

**Datum uitspraak:** 30-06-2017

**ECLI:** ECLI:NL:HR:2017:1182

**Zaaknummer:** 16/00350

**Rechters:** A.H.T. Heisterkamp, T.H. den Tanja-van Broek, M.V. Polak, C.E. du Perron en M.J. Kroeze

**Advocaten:** J. van Weerden en J. de Bie Leuveling Tjeenk

**Wetsartikelen:** 7:853 BW en 2:23c lid 2 BW

## RECHTSPRAAK

### Zorgresidentie Reedewaard

***Een vennootschap vordert dat haar aandeelhouder wordt geboden in te stemmen met een noodzakelijk geachte herfinanciering. De voorzieningenrechter wijst de vordering af, omdat de vennootschap heeft nagelaten voldoende aannemelijk te maken dat de huidige financiële structuur de continuïteit van de vennootschap in gevaar brengt en dat een voorziening onmiddellijk is vereist.***

Gedaagde sub 1 is (door middel van zijn persoonlijke holding) vijftig procent aandeelhouder van RW OG B.V. ('RW OG'). Gedaagde sub 2 is ook voor vijftig procent (middellijk) aandeelhouder en tevens bestuurder van RW OG. RW OG exploiteert onder meer de aan haar in eigendom toebehorende onroerende zaak, alsmede een zorgorganisatie. Voor de financiering van deze zorgorganisatie zijn diverse leningen afgesloten bij onder meer een bank en de provincie. De Rabobank heeft RW OG een herfinancieringsvoorstel gedaan waar gedaagde tegen heeft gestemd. In de onderhavige procedure vordert zij onder meer dat een voorlopige voorziening wordt getroffen ten behoeve van de vennootschap met betrekking tot het stemrecht van gedaagde als onwillige aandeelhouder in verband met de door eiseres noodzakelijk geachte herfinanciering.

De voorzieningenrechter overweegt de vrijheid te hebben de door de eiseres verzochte voorziening te treffen als hij dat in verband met de toestand van de vennootschap noodzakelijk acht, ook indien daarbij tijdelijk inbreuk wordt gemaakt op de geldende rechtsverhouding binnen de vennootschap. De beslissing tot het al dan niet treffen van de gevorderde voorzieningen is mede gebaseerd op een afweging van de betrokken belangen van partijen. Vaststaat tussen partijen dat zij beide wensen dat de huidige financieringsstructuur van RW OG wordt herzien. Partijen verschillen echter van mening of de herziening van de structuur urgent is en onder welke voorwaarden die herfinanciering moet plaatsvinden. Hoewel een patstelling op zichzelf genomen niet in het belang is van een vennootschap, is onvoldoende gesteld of gebleken dat de huidige financiële structuur de continuïteit van de vennootschap in gevaar brengt en dat een voorziening onmiddellijk is vereist. Het is aan RW

OG om voldoende aannemelijk te maken dat er sprake is van een spoedeisend belang bij toewijzing van de gevraagde voorzieningen, maar dat heeft zij nagelaten, aldus de voorzieningenrechter. Daarmee heeft RW OG geen (spoedeisend) belang bij toewijzing van het gevorderde.

De voorzieningenrechter wijst de vorderingen af.

---

**Instantie:** Rechtbank Overijssel

**Datum uitspraak:** 28-06-2017

**ECLI:** ECLI:NL:RBOVE:2017:2624

**Zaaknummer:** C/08/202933 / KG ZA 17-188

**Rechters:** A.E. Zweers

**Advocaten:** C.W.J. Okkerse en A.H.J. Emmen

RECHTSPRAAK

## **Bedrijf en Bouwlust**

***Appellanten waren medewerkers van een intussen failliete vennootschap en zijn destijds ingegaan op een aanbod van geïntimeerde, voormalig DGA, om certificaten te verwerven. Nu vorderen zij terugbetaling van de koopsom. Daartoe stellen zij dat de DGA een garantie zou hebben gegeven. Het hof acht dit onvoldoende bewezen. Daarnaast stellen appellanten onrechtmatig handelen doordat de DGA voorafgaand aan het faillissement rijkelijke dividenduitkeringen heeft gedaan en omvangrijke managementfees heeft uitgekeerd. Het hof acht hiervoor een nadere comparitie noodzakelijk.***

Geïntimeerde sub 3 ('de DGA') is bestuurder en tevens enig aandeelhouder van Beheer BV die op haar beurt bestuurder en tevens enig aandeelhouder van Holding BV is. Verder was de DGA werkzaam als directeur bij MXS BV. In 2008 zijn de aandelen in MXS verkocht aan Holding BV, waarna de DGA de medewerkers van MXS de gelegenheid heeft geboden om certificaten van aandelen in MXS te verwerven. In het najaar van 2008 heeft de DGA samen met de accountant van MXS een voorlichtingsbijeenkomst gegeven over de uitgifte van aandelen. Bedrijf BV en Bouwlust BV hebben, mede naar aanleiding van deze voorlichtingsbijeenkomst, besloten om certificaten te verwerven, tegen betaling van € 185.156,25 respectievelijk € 375.000. MXS is vervolgens op 13 juli 2012 failliet verklaard.

Bouwlust en Bedrijf vorderen primair terugbetaling van de betaalde koopsom, nu de DGA de garantie zou hebben gegeven dat indien de certificaten geheel waardeloos zouden worden de inleg zou worden terugbetaald, subsidiair vorderen zij een verklaring voor recht dat de DGA onrechtmatig jegens hen heeft gehandeld, meer subsidiair vorderen zij de vernietiging van de koopovereenkomst op grond van dwaling en uiterst subsidiair vorderen ze de vernietiging van de koopovereenkomst op grond van bedreiging en misbruik van omstandigheden.

Het hof stelt voorop dat appellanten er niet in zijn geslaagd te bewijzen dat de DGA de

persoonlijke garantie heeft gegeven dat de participanten (in alle gevallen) hun inleg zouden terugontvangen indien de certificaten waardeloos zouden worden. Reeds hierom kan ook het beroep op dwaling niet slagen. Verder faalt ook het beroep op misbruik van omstandigheden. Het hof overweegt dat appellanten niet deugdelijk onderbouwd hebben gesteld welke bijzondere omstandigheden Holding ervan hadden moeten weerhouden om de koopovereenkomst inzake de certificaten met Bedrijf en Bouwlust te sluiten op de wijze zoals zij dat heeft gedaan. Ten aanzien van de bestuurdersaansprakelijkheid is het hof van oordeel dat de vanaf 2008 toegekende managementvergoedingen niet overeen lijken te komen met de managementfees die zijn betaald in 2007. Verder zijn in 2009, 2010 en 2011 ruimhartige dividenduitkeringen gedaan. Voor het jaar 2011 geldt bovendien dat uit het verslag van de curator blijkt dat de liquiditeitsproblemen van MXS zijn ontstaan in de loop van 2011 en dat die problemen kennelijk, en anders dan op het eerste oog voor de hand ligt, geen aanleiding hebben gevormd om de managementfee vanaf dat moment bij te stellen. In hoeverre de ruimhartige dividenduitkeringen verantwoord waren, kan het hof zonder nadere toelichting niet beoordelen. Dat de curator geen aanleiding heeft gezien om de DGA een verwijt te maken in verband met het faillissement van MXS wil nog niet zeggen dat een zodanig verwijt niet kan worden gemaakt. De curator heeft een specifieke taak en komt op basis daarvan tot een eigen afweging van belangen. De curator behartigt de belangen van de gezamenlijke schuldeisers van MXS, terwijl appellanten slechts twee van deze schuldeisers zijn. Ter verdere beoordeling van de vraag of de DGA in verband met de managementfees en de dividenduitkeringen in de jaren vóór faillissement van MXS een ernstig verwijt in de zin van artikel 2:9 BW kan worden gemaakt en hem onrechtmatig handelen jegens de certificaathouders kan worden verweten, acht het hof een comparitie gewenst, waarin partijen aan de raadsheer-commissaris nadere inlichtingen kunnen verstrekken.

Het hof verwijst de zaak naar de rol en houdt iedere verdere beslissing aan.

---

**Instantie:** Gerechtshof 's-Hertogenbosch

**Datum uitspraak:** 27-06-2017

**ECLI:** ECLI:NL:GHSHE:2017:2885

**Zaaknummer:** 200.182.672 01

**Rechters:** J.A.M. van Schaik-Veltman, W.J.J. Beurskens en G.E. van Maanen

**Advocaten:** M. Goedhart en A.J.W. van Elk

**Wetsartikelen:** 2:8 BW, 2:9 BW en 6:162 BW

## RECHTSPRAAK

### **Simarc Beheer/Securion Vastgoed**

***De statutair bestuurder van een vennootschap vordert in kort geding schorsing van de besluiten van de AVA tot haar ontslag/schorsing en beëindiging van haar managementovereenkomst wegens strijd met de statuten. De voorzieningenrechter oordeelt dat het ontslagbesluit is genomen in strijd met de statuten aangezien de bevoegdheid tot ontslag aan de prioriteitsaandeelhouders is gegeven.***

Op 6 juni 2017 heeft een vergadering van aandeelhouders van gewone aandelen en van prioriteitsaandelen B van Securion Vastgoed B.V. plaatsgevonden. De (indirecte) aandeelhouders zijn telkens de heren C, D en A. Hun persoonlijke holdings Archimedes Robsen B.V., Rebo Groep B.V. en Simarc Beheer B.V. ('Simarc') zijn tevens statutair bestuurder van Securion Vastgoed B.V. ('Securion'). Op de aandeelhoudersvergadering is Simarc met onmiddellijke ingang als statutair bestuurder ontslagen, dan wel subsidiair geschorst en is ook met onmiddellijke ingang de managementovereenkomst tussen Securion en Simarc beëindigd. In dit kort geding vordert Simarc schorsing van de genoemde besluiten totdat in een bodemprocedure over de rechtsgeldigheid van de besluiten is besloten. Simarc meent dat de besluiten in strijd met de statuten zijn genomen en dat zij derhalve nietig zijn ex artikel 2:14 BW, dan wel vernietigbaar zijn ex artikel 2:15 BW.

De voorzieningenrechter oordeelt afzonderlijk over het besluit tot ontslag, het besluit tot schorsing en het besluit tot opzegging van de overeenkomst. Bij een ontslagbesluit is het uitgangspunt artikel 2:244 BW: iedere bestuurder kan worden ontslagen en geschorst door het orgaan dat bevoegd is tot benoeming. De statuten kunnen daarnaast een ander orgaan de bevoegdheid tot ontslag verlenen. In de statuten staat een bepaling over het ontslag van de bestuurders dat genomen moet worden met een meerderheid van twee derde door de prioriteitsaandeelhouders. Hieruit kan worden opgemaakt dat de prioriteitsaandeelhouders tot ontslag bevoegd waren. Nu Simarc het merendeel van de prioriteitsaandelen hield, is de twee derde stemmeerderheid niet bereikt en is het ontslagbesluit nietig. De vordering tot schorsing van het ontslagbesluit wijst de voorzieningenrechter toe.

Ten aanzien van het schorsingsbesluit overweegt de voorzieningenrechter dat artikel 2:244 BW enkel ruimte biedt in de statuten een ander orgaan de bevoegdheid te verlenen tot ontslag, niet tot schorsing. Ook uit de door partijen in het geding gebrachte stukken blijkt niet dat partijen ook het schorsingsbesluit hebben willen regelen. De vordering tot schorsing van het schorsingsbesluit wordt dan ook afgewezen.

Tot slot buigt de voorzieningenrechter zich over het besluit tot opzegging van de managementovereenkomst. Simarc stelt dat opzegging enkel kan met goedkeuring van alle aandeelhouders. Dit stond in het concept van de overeenkomst. De tekst van de (huidige) overeenkomst is echter volgens de voorzieningenrechter heel duidelijk. De overeenkomst kan worden beëindigd met een opzegtermijn van zes maanden indien in strijd wordt gehandeld met de bepalingen uit de overeenkomst. Het bestuur van Securion is hiertoe bevoegd (en niet meer de aandeelhouders) en dus is het besluit rechtsgeldig genomen. Dit neemt niet weg dat doorbetaling van de managementfee op zijn plaats is.

De voorzieningenrechter schorst het ontslagbesluit en gebiedt Securion de verschuldigde managementfee te betalen.

---

**Instantie:** Rechtbank Overijssel

**Datum uitspraak:** 22-06-2017

**ECLI:** ECLI:NL:RBOVE:2017:2585

**Zaaknummer:** C/08/203143 / KG ZA 17-197

**Rechters:** G.G. Vermeulen

**Advocaten:** A.C. Huisman en C.P.B. Kroep

**Wetsartikelen:** 2:14 BW, 2:15 BW en 2:244 BW

## RECHTSPRAAK

### **Bol.com/Boekverkopersbond**

***Bol.com vordert in kort geding een verbod tot het in stemming brengen van een verdeelsleutel voor de winst van de Boekverkopersbond, omdat zij hierdoor benadeeld wordt en omdat de verdeelsleutel te laat en te summier is gecommuniceerd. De voorzieningenrechter wijst de vordering af, omdat Bol.com al bekend was met de verdeelsleutel en uit de marginale toetsing volgt dat geen sprake is van een onredelijke of onzorgvuldige belangenafweging van het bestuur.***

Gedaagde, de Coöperatie Koninklijke Boekverkopersbond U.A. ('KBb'), is een brancheorganisatie voor boekverkopers die tot doel heeft het behartigen van de belangen van boekverkopers. Eiseres, de webshop Bol.com, is lid van de KBb. Samen met de Coöperatieve Vereniging van Boekenuitgevers Groepen U.A. ('de Uitgeverscoöperatie') houdt de KBb indirect alle aandelen in Centraal Boekhuis B.V. ('CB'). KBb houdt veertig procent van de aandelen en de Uitgeverscoöperatie houdt de overige zestig procent. CB heeft vermogen opgebouwd waarvan op enig moment is besloten een aanzienlijk deel in twee tranches als twee dividenden uit te keren.

Bol.com vordert in dit kort geding – kort gezegd – een verbod op het op de algemene ledenvergadering ('ALV') in stemming brengen van het bestreden verdelingsvoorstel. Bol.com stelt daartoe dat het voorstel in strijd is met de eisen van redelijkheid en billijkheid van artikel 2:8 BW omdat (i) de verdeelsleutel sterk afwijkt van een winstverdeling die door Bol.com zelf is voorgesteld en die volgens Bol.com ook voor de hand ligt, (ii) Bol.com door de verdeelsleutel sterk wordt benadeeld en (iii) het bestuur van KBb de verdeelsleutel zeer summier en onbegrijpelijk heeft gemotiveerd. KBb betwist dit en meent uitgebreid uiteengezet te hebben op welke gronden de voorgestelde verdeelsleutel tot stand is gekomen. Daarnaast voert KBb aan dat het bestuur een discretionaire bevoegdheid heeft die haar toekomst niet enkel uit de reglementen en de statuten maar ook uit de wet en dat zij in het kader van haar governance een afweging moet maken tussen alle betrokken belangen.

De voorzieningenrechter neemt een spoedeisend belang aan en oordeelt dat het voor de

beoordeling van het spoedeisend belang in deze zaak niet van doorslaggevend belang is of er na de ALV nog een procesmogelijkheid voor Bol.com bestaat. De voorzieningenrechter stelt vervolgens voorop dat het ter stemming brengen van de verdeelsleutel een besluit van het bestuur van KBb is en dat daarom de eisen van redelijkheid en billijkheid van artikel 2:8 BW gelden. De voorzieningenrechter beoordeelt eerst de eerste grond, de wijze waarop het bestuur de verdeelsleutel heeft gecommuniceerd. Hij oordeelt dat de verdeelsleutel formeel inderdaad pas laat bekend is gemaakt aan de leden, maar dat dit niet wegneemt dat de verdeelsleutel bij de leden al bekend was, aangezien deze in 2016 in vrijwel dezelfde vorm ook al is gebruikt en Bol.com vervolgens over deze verdeelsleutel in gesprek is gegaan met de directeur van KBb. Daarnaast heeft KBb onweersproken gesteld dat zij op een ALV in 2016 alle vragen over de verdeelsleutel heeft beantwoord. Dat Bol.com niet bij deze ALV aanwezig was, is enkel aan Bol.com zelf te wijten. Bij een marginale toetsing kan het standpunt Bol.com geen stand houden.

Vervolgens behandelt de voorzieningenrechter de tweede grond, de samenstelling van de verdeelsleutel. Volgens de statuten is het de bevoegdheid van het bestuur van KBb om een voorstel te doen voor het toekennen van de winstuitkering. Er is door hetgeen Bol.com heeft aangevoerd geen grond om te oordelen dat KBb een onzorgvuldige of onredelijke belangenafweging heeft gemaakt of onvoldoende inspanningen heeft verricht om te onderzoeken of een andere verdeelsleutel kon worden toegepast.

De voorzieningenrechter wijst de vordering af.

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 09-06-2017

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2017:3129

**Zaaknummer:** C/16/439848 / KG ZA 17-390

**Rechters:** R.J. Verschoof

**Advocaten:** S.C.M. van Thiel, H.J. ter Meulen, I. Wassenaar en M.N. van Dam

**Wetsartikelen:** 2:8 BW

## RECHTSPRAAK

### **E.J.S. Vastgoed B.V.**

***Gedurende een procedure waarin eiser terugbetaling vorderde van teveel betaalde courtage is de vennootschap ontbonden door turbo-liquidatie en zijn haar bedrijfsactiviteiten overgeheveld, zodat zij geen verhaal meer bood. Eiser stelt de bestuurders aansprakelijk op grond van onrechtmatige daad. De voorzieningenrechter acht het achterwege laten van vereffening ondanks de aanwezigheid van bate(n) onrechtmatig, maar oordeelt dat eiser het bestaan van bate(n) onvoldoende heeft gesteld.***

Eind 2015 heeft eiser terugbetaling van teveel betaalde courtage gevorderd van MVM B.V. ('Wonen MVM'). Voordat in die procedure eindvonnis was gewezen, heeft de bestuurder van Wonen MVM, E.J.S. Vastgoed B.V., en gedaagde sub 2 als enig aandeelhouder en bestuurder hiervan, Wonen MVM uitgeschreven bij de Kamer van Koophandel. Een uittreksel vermeldt dat de ontbonden rechtspersoon is opgehouden te bestaan omdat geen bekende baten meer aanwezig zijn met ingang van 1 februari 2016. In de onderhavige procedure vordert eiser van de bestuurder schadevergoeding op grond van onrechtmatige daad, onder meer bestaande uit het achterwege laten van de vereffening van de vennootschap terwijl de bestuurder wist althans behoorde te weten van de schuld van Wonen MVM aan eiser.

De voorzieningenrechter acht de omstandigheid dat bij de opgaaf aan de Kamer van Koophandel van de ontbinding van Wonen MVM met het achterwege laten van vereffening conform artikel 2:19 lid 4 BW de bestuurder op de hoogte was, althans behoorde te zijn, van de lopende procedure tussen eiser en Wonen MVM en de daaruit mogelijk voortvloeiende vordering van eiser op Wonen MVM niet als persoonlijk ernstig verwijt is aan te merken. Volgens de voorzieningenrechter sluit artikel 2:19 lid 4 BW niet uit dat een turbo-ontbinding plaatsvindt indien de vennootschap (een) schuldeiser(s) heeft, en hoeft de keuze voor een ontbinding op grond van artikel 2:19 lid 4 BW in de wetenschap dat de vennootschap nog (een) schuldeiser(s) heeft, niet onrechtmatig te zijn. Evenmin levert het doorprocederen op naam van Wonen MVM een persoonlijk ernstig verwijt op. De voorzieningenrechter

overweegt onder verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad van 11 januari 2013 (ECLI:NL:HR:2013:BX9762) dat een procedure tegen een rechtspersoon aangevangen voor het tijdstip van haar ontbinding, tegen die rechtspersoon kan worden voortgezet nu dit strookt met artikel 2:23c lid 1 BW dat voorziet in de mogelijkheid om de vereffening te heropenen (ook mogelijk in geval van een turbo-ontbinding).

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter wordt dit anders indien Wonen MVM, anders dan aan de Kamer van Koophandel werd opgegeven, wel bate(n) had. Het ondanks de aanwezigheid van bate(n) én een schuldeiser achterwege laten van vereffening na een ontbinding, moet tegenover die schuldeiser namelijk wel als onrechtmatig worden beschouwd. Betaling wordt dan immers in strijd met de dwingende vereffeningverplichting van artikel 2:19 lid 5 BW onmogelijk gemaakt. Een vordering tot vergoeding van dientengevolge geleden schade kan tegen het bestuur van de besloten vennootschap worden ingesteld, aangezien het bestuur verantwoordelijk is voor de beoordeling of vereffening noodzakelijk is. De voorzieningenrechter oordeelt echter dat eiser tegenover de gemotiveerde betwisting van de bestuurder onvoldoende concrete en specifieke feiten en omstandigheden heeft gesteld zodat niet is komen vast te staan dat er in Wonen MVM bate(n) aanwezig waren op 1 februari 2016.

De vorderingen worden afgewezen.

---

**Instantie:** Rechtbank Rotterdam

**Datum uitspraak:** 18-05-2017

**ECLI:** ECLI:NL:RBROT:2017:3879

**Zaaknummer:** 5451949 CV EXPL 16-7985

**Rechters:** A. Eerdhuijzen

**Advocaten:** F.N. van der Weijden en D.L.A. van Voskuilen

**Wetsartikelen:** 2:9 BW, 2:19 BW en 2:23c BW